

vedtog om, at der skal fastsættes en Lovalders alder for de Mennesker, som Beværtere og handlende har Lov til at give Spiritus til egen Forsyning. Ved Beværterloven er der skabt en vis Beskyttelse for de unge Mennesker, der kommer ind til Byen, og som for en stor Del har deres Opholdssted enten i Beværtninger eller i Pensionater, mod at blive fristede til at nyde stærke Drikke, idet Beværterne ikke har Lov til at give dem Spiritus. Ganske samme Ret synes jeg, de unge Mennesker, som kommer ud at tjene hos fremmede, har til en Beskyttelse af den omtalte Art. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer overveje, om dette ikke er en Sag, som absolut bør tages op, naar vi nu er ved at lovgive for Tyendet. Jeg tror, det vil være i Befolkningens Interesse, lige saavel i Husbondens som i Tyendets, at der i Lovene findes en saadan Beskyttelse for de unge Mennesker. Husbonden træder ligesom i Forældrenes Sted, naar han faar et ungt Menneske i sin Tjeneste, og har en Pligt til at beskytte det.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, hvortil jeg har været Medforslagsstiller, kan jeg i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) har sagt.

R. Andersen: I Henhold til mine Udtalelser ved anden Behandling skal jeg tillade mig at motivere min Stilling til det foreliggende Lovforslag. Naar det ærede Medlem fra Holbæk (Tange) og jeg ikke har tiltraadt noget af de stillede Ændringsforslag og ikke selv har stillet Ændringsforslag, er det, fordi vi overhovedet ikke ønsker en Lov for det myndige Tyende, og fordi et Ændringsforslag, som gav Udtryk for vor Anskuelse, ikke vilde kunne stilles til det foreliggende Lovforslag, idet det vilde blive et helt nyt Forslag. Vi har derfor ikke haft andet at gøre end at forholde os passive overfor Lovforslaget, og hvis det ikke bliver til Lov, kan vi senere komme frem med vort Synspunkt. Naar jeg overhovedet ikke ønsker nogen Lov for det myndige Tyende, er Grunden den, at jeg aldrig har kunnet forstaa og fremdeles ikke kan forstaa, hvorfor man skal have en Undtagelseslov for det myndige Tyende. Jeg kan ikke begribe, hvorfor Husbond og Tyende, som er myndigt paa alle andre Omraader, ikke maa have Lov til at ordne sig, som de selv finder mest passende; jeg tror, at begge Parter absolut er bedst tjente med at have Ret dertil.

Man har sagt, at det er nødvendigt

□

at have en Lov, f. Eks. med Hensyn til Boligforholdene; af rent hygiejniske Grunde er det nødvendigt at have Bestemmelser, som fastslaar, at man ikke maa give Tyendet daarlige og usunde Kamre, som man har gjort mange Steder. Jeg skal indrømme, at jeg ved, at der har været daarlige Pige- og Karlekamre mange Steder, men jeg ved ogsaa, at det er snart en Saga blott. Disse daarlige Kamre vil forsvinde med Tiden, fordi man simpelt hen ikke vil kunne byde ordentligt Tyende daarlige Værelser, thi det gode Tyende er ikke nødt til at tage mod dem, det kan faa Plads nok. De, der ikke har ordentlige Værelser, vil blive nødt til at indrette saadanne. Der er en anden Ting. Naar man fastsætter visse Maal for Tyendeværelsernes Størrelse og og tillige bestemmer, at de skal være opvarmede, og at der, hvis de ikke er opvarmede, skal anvises Tyendet opvarmede Rum andetsteds, hvor de kan opholde sig, er det paa en Maade en ganske naturlig og rigtig Bestemmelse. Men efter min Mening skal det ikke sættes i Lovform, fordi jeg tror, at man derved vil opnaa det modsatte af det, man egentlig tilsigter. Det, man tilsigter, er at skabe bedre Forhold for Tyendet, men jeg tror, at man vil opnaa lige det modsatte; hvis det skulde have til Følge, at det animerede til at indrette særlige Tyendeværelser med Kakkellovne og Varme, hvor Tyendet saa hovedsagelig vilde opholde sig udenfor Arbejdstiden, tror jeg, man vilde have opnaaet at gøre større Skilsmisse mellem Husbonden og hans Familie og Tyendet, end godt er. Hidtil har det været saaledes paa Landet, at Tyendet og Husbond og Madmoder i Regelen udenfor Arbejdstiden har opholdt sig i samme Dagligstue, snakket sammen og været sammen, og Tyendets Værelse har kun været benyttet som Soveværelse, men ellers ikke som Opholdsrum. Dette Forhold har haft til Følge, at der paa de Steder har bestaaet et bedre Forhold mellem Husbond og Tyende, end hvor det modsatte har været Tilfældet. Som bekendt har man paa Herregaardene haft noget, man kaldte Borgestuer; desværre har de ogsaa været paa adskillige Bøndergaarde, og maaske der har været indrettet flere af dem; men Følgen har været, at der, hvor man har indrettet dem, er man kommet bort fra det gode, gamle Forhold mellem Herskab og Tyende. Man behøver kun at spørge: Hvorfor har man som Regel — naturligvis er der Undtagelser fra Regelen — paa Herregaardene haft daarligere Tyende end paa Bøndergaardene? Jeg skulde tage